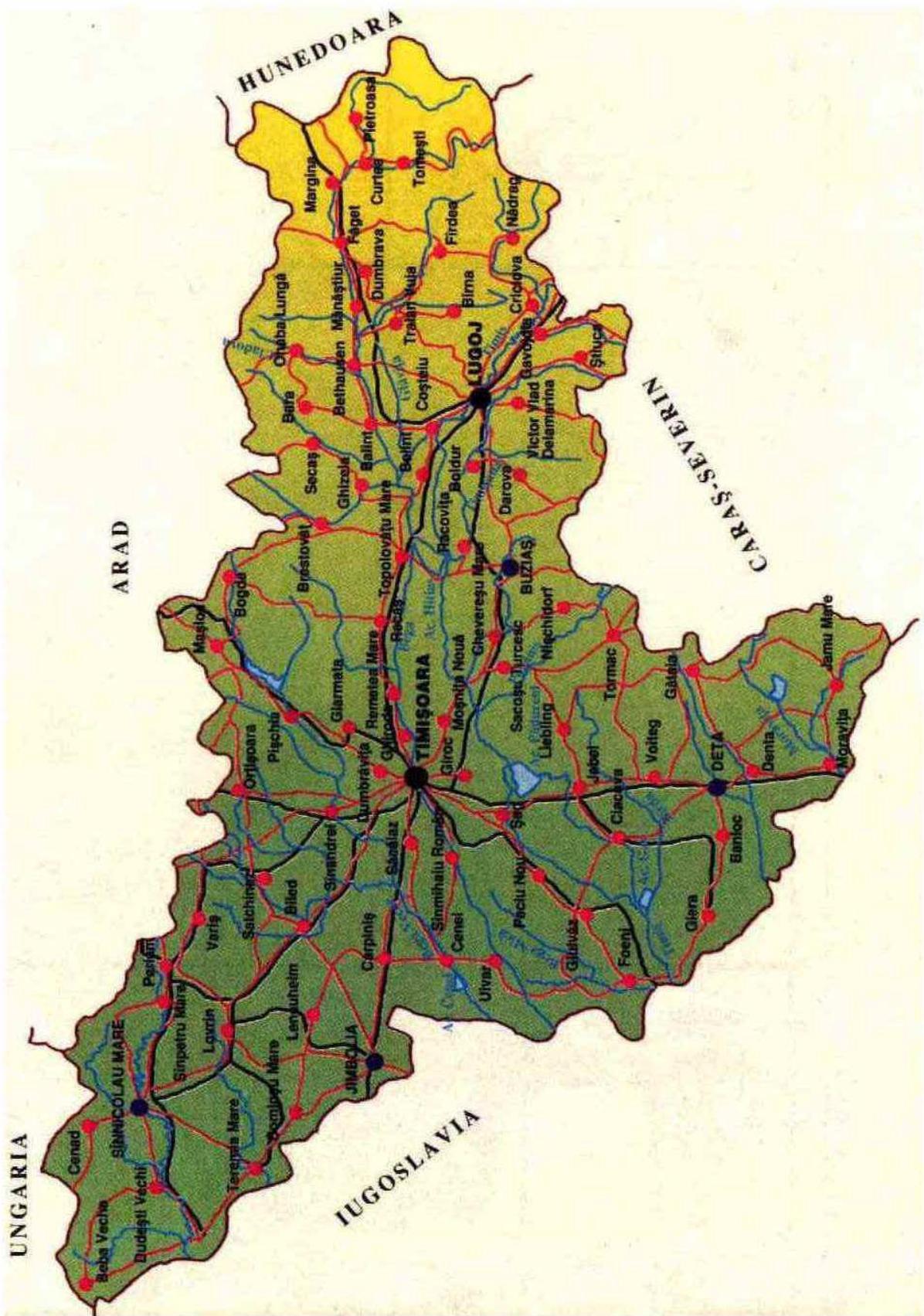

Universitatea de Vest
Facultatea de Chimie, Biologie si Geografie
Ecologie si Protectia Mediului, an III

Rezervatia ornitologica

Mlastinile Satchinez

Ariton Alexandra Beatrice

Monografia comunei Satchinez

Intocmirea unor monografii satesti are vechi traditii in patria noastra. Posedam numeroase monografii deosebit de importante din punct de vedere al stirilor si datelor concrete, intocmite de medici mai ales in legatura cu locuinta si alimentatia taranului, apoi monografii redactate de catre invatatorii satelor in care acestia au profesat, monografii nascute din dorinta de a ilustra expunerile lor cu exemple locale, dar mai cu seama din mandria de a afirma existenta unui specific local propriu si valoros.

Nu exista documente referitoare chiar la infiintarea comunei, s-au gasit insa documente- circulare vechi care atesta trecutul multisecular al acestei comune.

Legenda mostenita din generatii in generatii povesteste despre comuna Satchinez ca ar fi fost intemeiata de catre *Paul Chinezul* de la care s-ar trage originea si numele comunei.

O alta versiune a legendei sustine ca Paul Chinezul sau Pavel Cneazul- cum obisnua sa spuna locitorii Banatului, era roman originar din actuala comuna Satchinez, unde a fost fiu de morar. Legenda povesteste despre Matei Corvin, care avea obiceiul de a cutreiera tara cu scopul de a sonda opinia publica.

Intr-una din calatoriile sale s-a oprit in aceasta comuna la moara si a cerut fiului morarului o cana cu apa. Insotitorul lui Matei Corvin i-a soptit morarului, ca musafirul sau este o persoana “suspusa” si- n consecinta cana cu apa sa o serveasca pe o tava. Paul Chinezul neavand insa tava, a adus cana cu apa pe o piatra de moara. Matei Corvin profund impresionat de puterea fiului de morar, l-a luat cu dansul si l- a numit conducator de osti.

Paul Chinezul a purtat multe batalii sangeroase atat cu Austro- Ungaria cat si cu turci. A incheiat un armistitiu de 8 ani cu sultanul. Sultanul a incalcat armistitiul atacand doua cetati banatene. In cele din urma Paul Chinezul i- a infrant din nou, de data aceasta pe Campia Becicherecului.

Paul Chinezul a fost timp de 16 ani, in perioada 1478- 1494 comitatul orasului Timisoara si timp de un sfert de secol capitanul suprem al ostilor banatene. El s-a stins din viata la 25 ianuarie 1494.

Exista in apropierea comunei, in directia sud- vestica, o movila construita artificial in forma eliptica. Se vad si astazi urmele zidurilor de aparare. Aceasta imagine ne indica la prima vedere ca aici a fost candva o cetatuie sau un turn de observatie. Batranii sustin, ca de la zidurile acestei cetaturi spre est si pana la actuala vatra a satului, a fost situata candva comuna “Cnezul” sau “Chinezul”, dupa cum s- a numit comuna in trecut. Se pare, ca numai dupa o navalire turceasca, cu care ocazie a fost distrusa si cetatuia, s- a mutat vatra satului mai spre nord- est, la actuala ei asezare; dar si atunci comuna s- a extins numai in directia numita “Vale”, iar partea de azi numita “Deal”, s- a cladit mult mai tarziu, dupa ce pericolul navalirii turcilor a disparut cu totul.

Aceata presunere despre istoricul comunei devine si mai verosimila, daca tinem seama de felul si locul ales pentru cladirea acelor comune banatene care, in vremea dominatiei turcesti, erau situate in directia sau in apropierea soselelor intrebuintate de turci intre Konstantinopol si Buda.

In anul 1930, facandu- se repartitia drumului comunal Satchinez- Biled, s- a luat pamant din aceasta ridicatura si s- a descoperit o moneda de aur, avand efigia regelui Ulaszló, care a domnit in anul 1456.

Astazi legatura comunei cu resedinta judetului este asigurata atat pe cale rutiera (drumul judetean Timisoara- Biled- Satchinez; sau prin Dudesti – o sosea mai recent construita), cat si pe cale ferata (statia Chinezu si haltele Hodoni si Barateaz).

Comuna Satchinez este situata in partea nord- vest a judetului Timis, la o departare de 36,6 km de municipiul Timisoara, avand o suprafata de 98,5 km² si o altitudine de 85 m fata de nivelul marii.

Consiliul judetului Timis publica pe site- ul primariei comunei Satchinez obiectivele si investitiile propuse in decursul anului 2008: reparatii la drumul judetean DJ 162 Satchinez- Barateaz; modernizarea si extinderea retelei de alimentare cu apa in localitatea Satchinez; si reabilitarea caminului cultural “Nicolae Balcescu” in localitatea Satchinez.

Alte proiecte cu finantare externa in derulare: “Colectarea selectiva a deseurilor in comunele: Satchinez, Varias, Sandra, Becicherecu Mic, Biled, Dudesti Noi, Ortisoara” – Phare 2004- programul de coeziune economica si sociala. Schema de investitii pentru proiecte mici de gestionare a deseurilor.

Imagine asupra comunei Satchinez

Primaria comunei Satchinez

Rezervatia ornitologica

Rezervatia se afla la 0,5 km N-V de localitatea Satchinez.

Este o rezervatie naturala care se intinde pe o suprafaintinde pe o suprafata de 75 ha, iar in zona tampon prin ultima hotarare a consiliului judetean Timis din anul 2002 a fost marita la 1120 ha, suprafata totala fiind de 1200 ha. Aceasta rezervatie a fost declarata arie protejata si a intrat in 1999 in proiectul *Life natura* care s-a derulat in doua etape pana in anul 2005.

Imaginea pe care o ofera mlastinile de la Satchinez amintesc de Delta Dunarii; este un paradis al pasarilor acvatice,

dupa cum a probat renumitul ornitolog banatean Dionisie Lintia, la interventia caruia, inca din 1942, mlastinile au fost legiferate ca rezervatie naturala protejata, de importanta nationala. Lucrările in derulare la Satchinez, care se realizeaza cu aportul financiar al Comisiei Europene, au menirea de a reface si perpetua habitatul umed din zona, capabil sa ocroteasca existenta unor specii de pasari acvatice, astazi periclitante, pe cale de disparitie pe plan mondial. De altfel, nu este intamplatoare nominalizarea rezervatiei de la Satchinez intre ariile de importanta deosebita din Europa („Important Bird Areas”). Din 1991, valoarea de unicat a rezervatiei a fost recunoscuta inclusiv de catre forumurile internationale care militeaza pentru protectia pasarilor („Bird Life International”).

Din programul LIFE-NATURA finantat de Comisia Europeana, desfasurat de Ministerul Padurilor si Mediului, prin Inspectoratul de Protectia Mediului Timisoara au fost duse pana la capat unele cercetari in domeniul bioecologiei. S-au executat lucrari de decolmatare a canalelor, de refacere a stavlarelor si de reparare a digului principal. In curs de amenajare se afla un centru de informare, intr-o cladire pusa la dispozitie de Primaria comunei, de unde vizitatorii vor putea obtine date referitoare la valoarea ornitologica si ecologica a rezervatiei. In 2002 se elaboreaza un studiu stiintific complex, inclusiv de management, care va fi o oglinda a realitatilor actuale din teritoriu, dar si un indreptar pentru ceea ce rezervatia trebuie sa devina prin controlul strict al interventiei oamenilor si monitorizarea populatiilor de pasari si a sanatatii mediului.

In afara de importanta stiintifica, rezervatia naturala de la Satchinez va dobandi, in timp, si o pregnantă valoare de ordin practic. Conservarea elementelor

floristice si faunistice reprezentative pentru biocenoza de mlastina va imbogati paleta ofertei turismului ce se va dezvolta in zona.

De-a lungul istoriei, pe campiile joase ale Banatului, din cauza inundatiilor si a deselor schimbari de cursuri, raurile au transformat mari suprafete in terenuri mlastinoase. Situatia reala ne-o prezinta harta provinciei, realizata intre anii 1723- 1725 din ordinul generalului Mercy. Conform acestei harti, la inceputul secolului XVIII- lea, in regiunea Banat existau 4 mlastini stravechi statornice si de intindere apreciabila, dintre care doua, Mlastina Adanca (Trockner Morast) si Mlastina Uscata (Morast durch welchen nicht zu Kommen ist) se intindeau la N de raul Bega, intre Timisoara si Becicherecul Mare (azi Zrenjanin); iar celelalte doua, cea de la Ilancea si de la Alibunar, se aflau la sud de Timis, intre Dolat si Varset. Pe langa acestea existau zone mlastinoase de-a lungul raurilor Mures, Bega, Birda, Barzava si Pogonici. Si pe paraul Ier care trecand pe la hotarul localitatilor Mana- Stur- Barateaz- Satchinez- Biled- Becicherecul Mic si alimentand cursurile raului Bega Veche (Beghei) puteau sa existe terenuri mlastinoase, cu inundatii temporare, chiar daca nu erau mentionate in harta amintita. Absenta astazi a stufarisurilor intinse, care se formau din revarsarea Begheului si Timisului, absenta stejarilor seculari de lunca, a padurilor de stejar pufos (*Quercus pubescens*) din campia inalta a Vingai, lipsa unor pasari rapitoare si acvatice rare, ne intaresc convingerea ca infatisarea acestor terenuri a fost modificata radical. Dupa desecarea mlastinilor de mare intindere si regularizarea Tisei, precum si a principalelor rauri din campia banateana, locuri ca Satchinez, Valea Izvorin, Valea Ierului au devenit importante datorita aglomerarii pasarilor acvatice care s-au retras acolo.

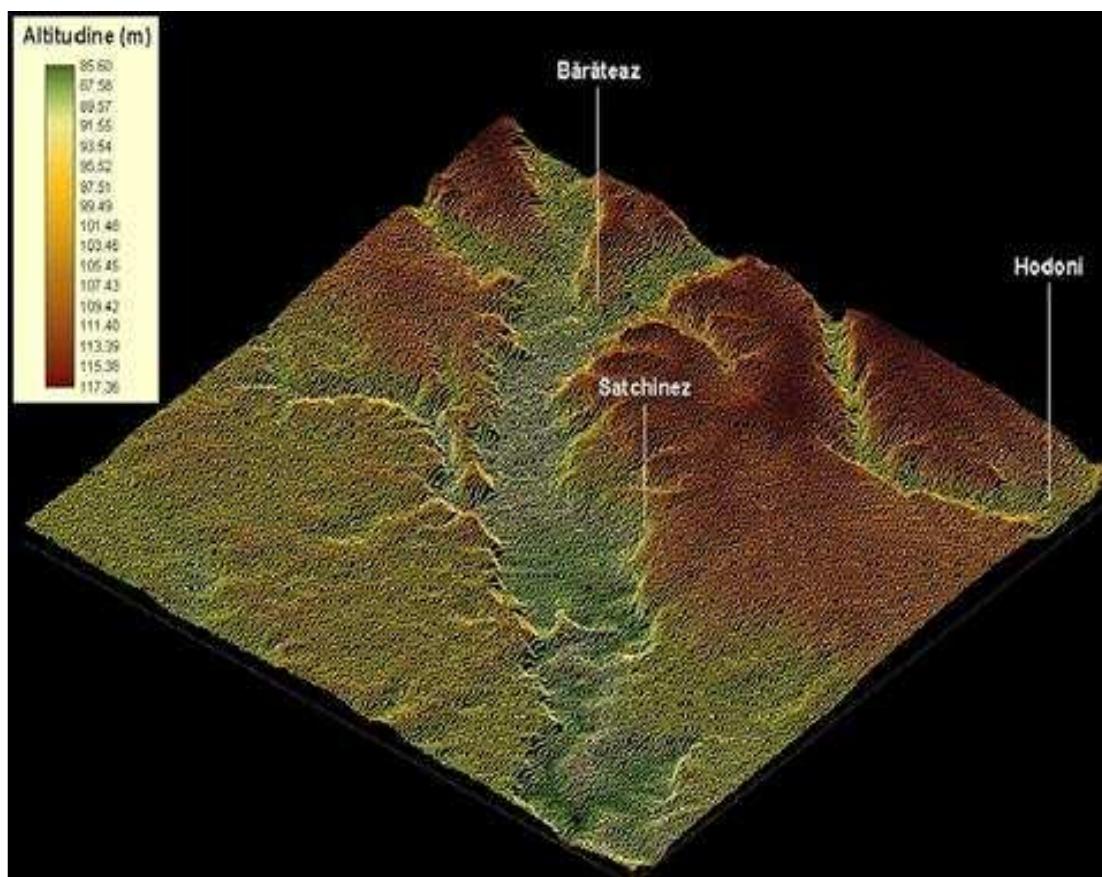
Relieful si microrelieful

Regiunea in care este situat teritoriul cadastral al comunei Satchinez reprezinta un ses intins cu usoare undulatii rezultate in urma depunerilor aluvionare neregulate, facute din apele provenite din inundatii. Micile depresiuni ce apar pe acest ses intins, precum si continuitatea lor, este un indiciu ca apele stagnante s- au scurs candva pe aceste vai. Altele neavand continuitate se termina in forma fund de sac.

Terenul se invecineaza cu hotarul comunei Calacea, Barateaz, Hodoni, formeaza ultimele prelungiri ale podisului Lipovei. Intreg teritoriul este strabatut de o vale de cca. 25- 30 m adancime si 300- 400 m latime. Versantii sai au o pozitie sud- estica, sudica, si nord- vestica, cu pante variand intre 4- 25°. Din cele aratace pana acum rezulta ca pe teritoriul cadastral al comunei Satchinez, deosebim doua unitati geomorfologice de sol si anume: -campia inalta cu mici undulatii si mici depresiuni, ce face parte din campia intinsa a Banatului; -

valea larga care strabate intreg teritoriul cadastral si care se continua si in afara acestui teritoriu.

Relieful si microrelieful au influentat procesul de solificare in sensul ca pe suprafetele mai ridicate s- au format tipuri de sol corespunzatoare climei si anume: cernoziom ciocolatiu cu progradare sau trecere spre cernoziom brun iar in vale s- au format lacovisti saraturate si cernoziom de luna.

Geologia regiunii

Trecutul geologic al regiunii in care se afla situat teritoriul comunei Satchinez, este trecutul geologic al Campiei Banatene, respectiv al campiei Panonice din care face parte.

Campia panonica s- a format in a doua jumata a erei tertiare prin prabusirea masivului Muntos Tisia, care era un masiv vechi, de varsta Muntilor Dobrogei. In urma scufundarii, in depresiunea formata au inceput sa se adune si sa se formeze un lac. Cand Dunarea si- a croit drum prin Portile de Fier, apele Marei lac Panonic au inceput a se scurge prin Dunare si Tisa. La sfarsitul tertiarului, nu mai exista un lac ci o depresiune mlastinoasa.

La inceputul cuaternarului, dupa retragerea Marelui Lac Panonic, suprafata uscatului rezultat a fost supusa numeroaselor inundatii si acoperita de materialul aluvionar, transportate de apele ce coborau din muntii si dealurile invecinate.

Dupa stabilirea vegetatiei pe muntii si dealurile invecinate, cantitatea de apa ce inunda regiunea a scazut. Intre timp schimbarile ulterioare de clima au permis depunerea la suprafata aluviunilor, a unui strat de loess si materialul loessoid, care insa in cea mai mare parte a fost spalat. Solurile care s- au format in aceasta regiune au ca roca mama un material aluvionar fin loessoid.

Hidrografia

Comuna Satchinez fiind situata la jumatea distantei intre raul Mures si Bega Veche, este lipsita de ape curgatoare. Exista in jurul comunei numeroase balti, unele mai mici, altele mai mari, reunind o suprafata totala de 127 ha. O parte din aceste balti au mici surgeri de apa, iar altele sunt fara scurgere. In jurul acestor balti situate in patul vaili, apar trestisuri si raturi pe o suprafata de 170 ha, reprezentand terenuri mlastinoase.

Se pare ca aceasta vale are legatura cu Valea Manasturului. Pentru desecarea baltilor se impun lucrari hidroameliorative. Consiliul popular a inceput inca din anul 1935 saparea unui canal de desecare, incepand de la hotarul comunei Barateaz si pana la drumul Biled.

Pentru a putea pune in valoare aceste terenuri neproductive in suprafata totala de cca. 300 ha, se impune a se executa lucrari de desecare, drenaj si lucrari in vederea infiintarii de elestee.

Apa fratica in regiunea vaili este intre 1- 2 m, iar in restul hotarului intre 3- 7 metri. In vatra satului exista fantani arteziene si cu pompa, dar pe hotar abia daca sunt cateva puturi cu apa.

Clima

Cunoasterea climei este necesara pentru stabilirea raporturilor care exista intre clima- sol si vegetatie. Clima s- a stabilit datorita statiei meteorologice Timisoara, informatii care s- au pus in corelatie cu datele locale.

Din sinteza elementelor climatice pe timp de 20 de ani se constata ca regiunea se incadreaza in 11 cazuri in formula climatica c.f.b.x si in 9 cazuri in formula climatica c.f.a.x. Constatam ca regiunea se gaseste situata la limita de demarcare dintre aceste doua formule climatice.

Aceasta regiune se gaseste sub influenta centrului de mare presiune din Insulele Azore si este influentata in mica masura de centrul termic siberian. Clima are o usuara nuanta mediteraniana si este lipsita de vanturi permanente de intensitati mai mari.

Imagine de sus asupra rezervatiei

Temperatura

Temperatura medie anuala, intr-un studiu efectuat pe o perioada de 35 de ani, este de $10,9^{\circ}\text{C}$, cu oscilatii intre $8,7^{\circ}\text{C}$ in 1940 si $12,1^{\circ}\text{C}$ in 1934. Temperatura minima medie anuala pe aceasta perioada este de $5,6^{\circ}\text{C}$, cu oscilatii in cursul anului cuprinse intre $-5,5^{\circ}\text{C}$ in ianuarie si $14,4^{\circ}\text{C}$ in august.

Temperatura medie maxima pe aceasta perioada a fost de $16,7^{\circ}\text{C}$, variand intre $1,9^{\circ}\text{C}$ in ianuarie si $29,2^{\circ}\text{C}$ in august.

Temperatura maxima absoluta a fost de $39,7^{\circ}\text{C}$ in august si septembrie 1946.

Temperatura minima absoluta a fost de $-29,2^{\circ}\text{C}$ in februarie 1935. S-a inregistrat pe aceasta perioada o amplitudine de $69,9^{\circ}\text{C}$ intre temperatura minima absoluta si temperatura maxima absoluta.

Din datele obtinute, concluzionam ca regiunea este caracterizata de veri calduroase si ierni blande. Astfel, aceasta regiune permite cultivarea plantelor de camp care necesita caldura mai mare, cum ar fi orezul, soia, bumbacul si alunele de pamant.

Dintre pomi fructiferi pot gasi conditii optime de dezvoltare castanul comestibil, migdalul, smochinul, vita de vie, dar in schimb trebuie luate masuri de protectie pentru a fi feriti de inghet.

Satenii s-au adaptat cu usurinta cerintelor de mediu, cultivand plante leguminoase in propria gradina, pomi fructiferi pe arii mai intinse, sau chiar cereale pana in apropierea rezervatiei.

Aici se mai poate practica pescaritul, in zilele cand temperatura o permite.

Plantatie de porumb la marginea rezervatiei.

Brumele

Pentru cultivarea plantelor mai pretentioase la caldura, ca de exemplu unele plante leguminoase, agricole, pomi fructiferi, vita de vie, etc., este important sa cunoastem brumele, de la cele mai tarzii de primavara pana la cele mai timpurii din toamna.

Analizand pe o perioada de 12 ani, 1938- 1950, situatia brumelor din aceasta regiune, se constata ca media zilelor cu bruma din an este de 172, cea mai tarzie bruma inregistrandu-se la 22 mai 1943 si cea mai timpurie la 26 septembrie 1939. Din analiza frecventei brumelor se constata ca cele din septembrie si octombrie nu sunt periculoase, dar cele ce cad in aprilie si mai sunt foarte periculoase, putand provoca pagube mari.

Precipitatii

Din analiza tabelelor cu precipitatii pe o perioada de 35 de ani, 1900- 1915, si 1931- 1949, rezulta o medie anuala de 643,5 mm cu anul cel mai secetos 1907, cand au cazut numai 420 mm si cu anul cel mai ploios 1915, cand au cazut 1003 mm.

In general repartitia precipitatilor este defectuoasa, deoarece in lunile iulie si august, adica tocmai cand temperatura este mai ridicata si cerintele plantelor sunt mai mari, precipitatii nu pot acoperi nici macar evaporatiile. Din aceata rezulta, ca pentru reusita culturilor de toamna este necesar sa se pastreze in sol apa cazuta in cursul lunilor mai- iunie, cand numarul precipitatilor este mai mare.

Ploile cazute in octombrie si noiembrie sunt pretioase si servesc la cresterea plantelor in toamna precum si la formarea de rezerve pentru lunile secetoase din primavara. Daca nu se iau masuri de conservare a apei in sol, lipsa de zapada din timpul iernii si lunile secetoase din primavara stantjenesc si uneori chiar pericliteaza reusita semanaturilor.

Zapada

In aceasta regiune cantitatea de zapada este putina si de scurta durata. Primele zapezi cad in mod obisnuit in luna decembrie, rar in noiembrie si ultimele zapezi cad in februarie.

Umiditatea atmosferica

Cea mai ridicata umiditate relativa a aerului se inregistreaza in lunile de iarna, iar cea mai scazuta vara. Uneori vara umiditatea relativa scade sub 50 % si in acest timp si pierderile de apa in sol sunt mari.

Vanturile

In general regiunea este lipsita de vanturi puternice si dominante. Se poate mentiona Cosava care sufla din directiile sud- vest si nord- vest. Cea mai mare frecventa o are din nord- vest in timpul verii.

Rusteul sufla din sud, avand cea mai mare frecventa toamna si iarna. Regiunea putand fi considerata liniștită, montarea perdelelor de protecție pentru culturi poate fi necesara, însă nu obligatorie.

Vegetatia

Vegetatia comunei Satchinez este variata, ea fiind expresia atat a solului cat si a formelor de relief care determina calitatea si cantitatea celorlalți factori ecologici.

Intalnim in comuna cat si in jurul ei – rezervatia propriu- zisa, vegetatia lemnosa, formatia vegetala de faneata, formatia vegetala de stepa, formatia vegetala de mlastina si pe suprafete mai mici formatiunea vegetala de semipustiu ce a rezultat din saraturarea unor terenuri. Fiecare dintre aceste forme vegetale ocupa suprafete variabile.

Vegetatia lemnosa este reprezentata prin cateva plantatii, prin arbori si pomi izolati sau in grupuri mici si vegetatia lemnosa din sat alcatauita din copaci si pomi fructiferi.

Pe cernoziom ciocolatiu, in apropierea satului se gasesc cateva plantatii a caror esenta principala este salcam (*Robinia pseudacacia*), ce creste 15- 18 m inaltime si are un diametru de 25- 36 cm. In alcatuirea acestor plantatii mai intra si plopul (*Populus nigra*), dudul (*Morus alba*), socul (*Sambucus nigra*), macesul (*Rosa spp.*), catina de garduri (*Lycium halinifolium*). O asemenea padurice ocupa la marginea satului, pe cernoziom ciocolatiu, cca 2 ha.

Pe coasta si in parte pe teren plan se afla cultura vitei de vie intinsa pe o suprafata de aproximativ 18 ha. In plantatie si pe camp se mai poate intalni: nuc (*Juglans regia*); prun (*Prunus domestica*); cais (*Armeniaca vulgaris*); visin (*Cerasius vulgaris*); cires (*Cerasium avium*); si mult salcam.

In sat se afla salcamul japonez (*Sophora japonica*); plopul (*Populus nigra*); platinul (*Acer pseudo-platanus*); caprifoilul (*Ionicera tatarica*); cimisirul (*Buxus sempervirens*); ulmul (*Ulmus laevis*); dudul (*Morus alba*).

Pe drumuri si in plantatia pura se cultiva mult dudul (*Morus alba*) si hibrizi. Dudul creste foarte bine pana la o inaltime de 10- 15 m si are un diametru de 50- 60 metri.

Vaile pe care in timpul anului se afla apa vor trebui plantate cu rachita (*Salix viminalis*). De asemenea, se intrevede plantarea chiparosului de balta (*Taxodium distichum*) si a salciei (*Salix alba*).

Pe cernoziomuri, pentru perdelele de protectie, pot fi folosite: salcamul, salcamul japonez si macesul.

Vegetatia ierboasa

Vegetatia ierboasa este intalnita sub forma de grupari de plante care sunt in functie de cantitatea de apa din sol, saruri, etc.

Intreaga faneata este umeda in diferite grade.

Pe un teren umed, dar nu cu o umiditate in exces, vegetatia ierboasa este alcatauita din specii ca: pausul din livezi (*Festuca pratensis*) care ocupa cam 35- 45 %; coada vulpii (*Alopecurus pratensis*) 10- 30 %; trifoiul rosu (*Trifolium pratense*); mazarichea (*Vicia grandiflora*); rogoz (*Carex contigua*); etc.

Pe locurile unde numai cu cativa cm mai ridicate, in alcatuirea vegetatiei intra: ovasciorul (*Arrhenatherum elatius*) 25- 30 %; muscatul dracului (*Krautia arvensia*) 25- 30 %; pausul de livezi (*Festuca pratensis*) 10- 15 %; coada vulpii (*Alopecurus pratensis*) 10- 15 %.

Pe locurile unde apa balteste o buna parte din an se afla: trifoiul (*Trifolium hibridum*) 25- 35 %; firuta (*Poa fluitans*) 10- 15 %; pipirigut (*Heleocharis palustris*) 10- 15 %, trestia (*Phragmites communis*), iarba canarului (*Baldingera arundinacea*); mana de apa (*Glyceria aquatica*) 15- 20%; etc.

Pe locurile umede si sarate se afla: iarba de slatina (*Atropis limosa*) 35- 40 %; iarba campului (*Agrostis alba*) 15- 20 %, *Juncus gerardi*; *Juncus bufonis*; rosatea (*Butomus umbelatus*); etc.

Vegetatia ierboasa este masiva cu mici diferentieri. Majoritatea speciilor sunt de talie inalta.

Pasiunea comunei Satchinez se afla situata de jur imprejurul satului pe cernoziom ciocolatiu. Pe acest tip de cernoziom principalele specii sunt: pirul gros (*Gynodon dactylon*) 15- 20 %; parul porcului (*Festuca sulcata*) 10- 15 %; trifoiul marunt (*Medicago lupulina*) 10- 15 %; laptele cainelui (*Euphorbia cyparissia*) 10- 15 %; ciocul berzii (*Erodium cicutarium*) 50- 60 %; etc.

Pe lacoviste saraturata de pe valea Dutin se afla doua tipuri de pasiuni, alcatuite din urmatoarele specii: *Festuca sulcata* 35- 40 %; *Poa pratensis* 10- 15 %; *Lapidum draba* 10- 15 %; *Carduus nutans* 10- 15 %; *Trifolium repens*; *Trifolium campestre*, *Trifolium pratense* 25- 30 %; *Lolium perene* si alte 20 de specii. Pasiunea este de calitate mijlocie. Pentru imbunatatirea calitatii trebuie esc stirpите buruienile.

Un alt tip de pasiune aflat la "Opritura la drumul Gelu" se afla pe o lacoviste saraturata. Specii alcatuitoare: *Cynodon dactylon* 20- 25 %; *Trifolium repens* 10- 15 %; *Trifolium fragiferum*; *Lotus corniculates*; etc. Aceasta pasiune este recomandata pentru pascutul oilor, pe cand celelalte pentru bovine.

Baltele ocupa aici o suprafata de cateva sute de hectare. Toata aceasta suprafata este acoperita de trestie.

Pe cernoziomul ciocolatiu de pe marginea drumului se afla: *Algilops Cylindrica*, *Bromus inermis*, *Festuca pratensis*, *Trifolium pratense*, etc.

In culturile de grau se afla in cantitati mai mari buruieni, cum ar fi: *Vicia triariata*, *Centaurea cyanus*, *Algylops cylindrica*, *Camelina microcarpa*, *Rarunculus arvensis*, etc.

In culturile de porumb nelipsite sunt: *Sambucus embulus*, *Bromus inermis*, *Hibiscus ternatus*, etc.

In culturile de grau este raspandita piciorul cocosului (*Rarunculus arvensis*) si albastrita (*Centaurea cyanus*).

Pe toate solurile si in toate culturile se afla mult raspandit pirul gros (*Cynodon dactylon*). Stolonii sai cresc de 5- 7 mm grosime si au o lungime de peste 40 cm. Buruienile cele mai daunatoare sunt: palamida pe locurile umede si pirul gros pe locurile uscate.

Fauna

Rezervatia naturala propriu- zisa are o suprafata de 75 ha, iar in zona tampon prin ultima hotarare a consiliului Timis din 2002 a fost marita la 1120 ha, suprafata totala fiind de 1200 ha. Aceasta rezervatie a fost declarata arie protejata si a intrat in 1999 in proiectul LIFE NATURA care s- a derulat in 2 etape. Comisia Europeana investeste la Satchinez mai mult de 3,5 miliarde de lei (127 000 de euro) se vor cheltui pana in august 2002 la Satchinez pentru refacerea si conservarea mlastinilor din zona. Investitia, consfintita si printr-o Hotarare de Guvern (nr. 1.335/2000), este finantata in proportie de 75% din fonduri nerambursabile acordate de Comisia Europeana, prin Programul LIFE-NATURA, diferenta de 25% reprezentand contributia statului roman.

Acest habitat natural este o reminiscenta a vechilor mlastini care acopereau pana la mijlocul secolului al VIII- lea aceste tinuturi.

Perioada in care pot fi vazute pasarile in rezervatie este intre 15 aprilie – 15 septembrie, dar in toamnele si iernile mai blande se intampla sa mai ramana cate un exemplar din pasarile migratoare pe aceste meleaguri.

Alaturi de pasarile care sunt stapanul de drept al rezervatiei au fost vazute o serie de animale salbatice precum: vulpea, iepurele, caprioara, porcul mistret.

Vegetatia luxurianta existenta in perimetru rezervatiei propriu- zise constituie un excelent camouflaj pentru cuibarit si cloicit. Ochiurile deschise de apa in mijlocul baltilor sunt inconjurate de fasii de stufaris. Salciile si florile salbatice in special trandafirii salbatici completeaza peisajul de vis.

Aici trăiesc 131 de specii de pasari migratoare. Unele dintre acestea sunt protejate, sunt adevarate minunate ale naturii.

Sunt specii care le putem întâlnii aici, în rezervația ornitologică, ca și în cea mai mare rezervație a biosferei din Delta Dunării.

Enumerăm câteva specii: starcul de noapte (*Nycticorax nycticorax*); furnicarul nordic care trăiește în tundrele nordice; egreta mică (*Egretta garzetta*); egreta albă; cormoranul (*Phalacrocorax carbo*); starcul pitic; starcul cenusiu (*Ardea cinerea*; *Ardea purpurea*); rata salbată; buhaiul de balta; corcodelul pitic și cel mare; gainusa de balta; crestetul pestrit; codobatura capnegru; etc.

Dintre rapitoare: hetetele de stuf (*Circus aeruginosus*); vulturelul de seara; soimul randunelelor; cucuveaua; vinderelul rosu; ciuful de campie; etc.

Egreta albă

Nycticorax nycticorax

Concluzii

O Delta a Banatului

Rezervatia ornitologica Mlastinile Satchinez, adevarat paradis al pasarilor.

Mlastinile care stapaneau sesul Banatului ofereau imaginea unei mari liniștite și intinse, inconjurata de inalțimi și dealuri, napadite de cranguri și stufarii. Cresterea vitelor și vanatul erau ocupatiile principale în aceasta provincie.

Regele Matei Corvin îl numi drept comite al Timisoarei pe Pavel Chinezu, unul dintre cei mai renumiti conducatori de osti ai acelor vremuri.

In urma cu mai bine de două sute de ani, întreaga campie joasă a Banatului era înmălastinată datorită inundatiilor periodice și frecvențelor schimbări ale cursurilor de apă; acest mediu era, însă, prielnic pasarilor acvatice (avifaunei), care prin număr și diversitatea speciilor stapaneau mlastinile, unde găseau nu numai hrana îndestulatoare, ci și pavaza pentru cuiburi. Începând din a doua parte a veacului al XVIII-lea, nevoia de terenuri agricole devine tot mai acută, iar lucrările de hidroamelioratii capătă proporții, limitând continuu arealul de viață al pasarilor, până în pragul dispariției.

Rezervatia naturală Mlastinile de la Satchinez detine valori ecofaunistice incontestabile.

Dintre speciile care cuibaresc în zona mentionată: greta mică (declarată monument al naturii, pasare la care se raportează majoritatea preocupărilor de protecție și de cercetare ornitofaunistice de la Satchinez); egreta mare (monument naturii); starcul galben (monument al naturii); cormoranul mic (monument al naturii); cataliga (monument al naturii); starcul de noapte; buhaiul de balta; starcul pitic; starcul roșu; starcul cenusiu; corcodelul pitic; corcodelul mare; rata salbată; gainusa de balta; lisite; carstelul-de-apă; crestetul pestrit; nagatul; chirighita; boicusul; codobatura-cap-negru etc.

Dintre rapitoare: heretele de stuf; vanturelul de seara; vinderelul roșu; soimul randunelelor; ciuful de campie; cucuveaua. În timpul pasajelor apar alte specii: limicole; rate și gaste salbatice; uneori cocori, pasari cantătoare s.a.

Prin Convenția de la Ramsar (Iran, 1971), la care ulterior au aderat peste 50 de țări, între care și România, s-a atras atenția asupra necesității reabilitării zonelor mlastinoase, umede, ca habitate ale unei faune și flore specifice. Până acum au fost protejate pe plan mondial peste 400 de zone umede (cca 30 de milioane de hectare). În Europa, cele mai reprezentative zone umede protejate sunt: Delta Dunării (România, una dintre cele mai mari rezervații ale biosferei); lacurile Valence și Balatonul Mic (Ungaria); lacul Fertő (la granița dintre Austria și Ungaria); rezervația Camaraque (Franța). Dupa 1990, în țara noastră s-au adoptat 8 legi prin care patrimoniul faunistic, inclusiv din habitatele umede, a fost pus sub ocrotire. În 1995, Consiliul Județean Timiș a adoptat Hotărarea nr. 19 pentru protejarea rezervațiilor naturale de pe raza județului.

Zone naturale protejate in Timis

In planul de amenajare a teritoriului national - Sectiunea a III-a, aprobat prin Legea nr. 5/2000 sunt evidențiate zonele naturale protejate de interes național, precizându-se și lucrările de salvare și de punere în valoare a patrimoniului acestora. În județul Timis, pe lângă Rezervația Mlastinile de la Satchinez sunt declarate zone naturale protejate de interes național (în paranteza transcriem suprafața în hectare): Padurea Cenad (279,20); Lunca Poganisului (75,50); Movila Sisitak (0,50); Arboretul Bazos (60); Locul Fosilifer Radmanesti (4); Padurea Bistra (19,90); Beba Veche (2 187); Mlastinile Murani (200); Insula Mare Cenad (3); Insula Igris (3); Saraturile Diniș (4); Pajistea cu Narcise de la Bătesti (20); Lacul Surduc (362); Campiile Muresului și Timisului cuprind rezervații și monumente ale naturii.

Bibliografie

„Monografia comunei Satchinez, Comuna lui Paul Chinezul” prof. Ladislau Dunajecz; 1971

www.banaterra.eu

www.cjtimis.ro

Cuprins

1. Harta județului Timis.....	2
2. Monografia comunei Satchinez.....	3
3. Rezervatia ornitologica.....	6
3.1 Relieful si microrelieful.....	7
3.2 Geologia regiunii.....	8
3.3 Hidrografia.....	9
3.4 Clima.....	9
3.5 Temperatura.....	10
3.6 Brumele.....	11
3.7 Precipitatii.....	12
3.8 Zapada.....	12
3.9 Umiditatea atmosferica.....	12
3.10 Vanturile.....	12
3.11 Vegetatia.....	12
3.12 Fauna.....	16
4. Concluzii.....	19
5. Bibliografie.....	21